

РЕШЕНИЕ

№ 36484

гр. София, 05.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав, в публично заседание на 14.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **7408** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 16, ал. 1, т. 1 от АПК и е образувано по протест на прокурор при Софийска градска прокуратура, с искане за прогласяване нищожността на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК изразен във волеизявление на началник на отдел „Пътна полиция“ при СДВР-МВР за издаване на българско Свидетелство за правоуправление на МПС №[ЕИК]/27.06.2024 г. на името на Х. А. А. Х. (Н. А. А. Н.), [дата на раждане] в Р. С., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес в [населено място], [улица], ет. 2

В протеста се прави искане за прогласяване на нищожност на акта, изразен с действието по издаване на българско СУМПС, тъй като е издаден в противоречие с материалноправните норми. Сочи се, че Х. А. А. Х. е гражданин на С., поради което Меморандума за разбирателство между Министерството на вътрешните работи на Република България и Министерството на вътрешните работи на О. арабски емирства относно взаимно признаване и подмяна на свидетелства за управление на МПС не се прилага по отношение на него, както и че издаденото на 13.04.2024 г. от Република И. свидетелство за управление на МПС - № D03840911 е изцяло неистински документ.

В проведеното открито съдебно заседание СГП, не се представлява, но в депозирано по делото становище се поддържа протеста и се моли същият да бъде уважен, като се прогласи нищожността на изразеното с действие волеизявление на началника на отдел „ПП“ при СДВР за издаване на СУМПС.

Ответникът – Началникът на отдел ПП, СДВР, редовно призован не се представлява и не изразява становище по протеста.

Заинтересованата страна Х. А. А. Х., редовно призован, не се явява и не взема становище по делото.

Административен съд С. - град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Х. А. А. Х. роден на [дата на раждане] в Р. С., ЕГН: [ЕГН], е подал на 31.05.2024 г. на гише в отдел „Пътна полиция“ при СДВР заявление с вх. № 18969, с което поискал да бъде заменено издадено на негово име чуждестранно свидетелство за управление на МПС (с № D03840911, на което е бил придаден вид, че е издадено на 13.04.2024 г. в Министерство на вътрешните работи на Република И.) с българско свидетелство за управление на МПС.

От приложеното заявление-декларация от същата дата е видно, че лицето е декларирало, че притежава чуждестранно СУМПС издадено от Република И. с № D03840911 издадено на 13.04.2024 г. С оглед на така подадено заявление и представените към него декларация за обичайно пребиваване, заявление-декларация, че притежава СУМПС издадено от Република И., Удостоверение за здравословно състояние, документ за платена ДТ за издаване на документа, представено е СУМПС образец Република И. № D03840911 с дата на издаване 13.04.2024 г., валиден до 12.04.2034 г. на лицето е било издадено българско СУМПС с №[ЕИК] / 27.06.2024 г. и същото е връчено лично на последното на 28.06.2024 г.

Неистинността на чуждестранното свидетелство за управление на МПС с № D03840911 била установена в хода на последвало разследване по наказателно /досъдебно/ производство с № 158/2024 г., по описа на Главна дирекция „Н. на полиция“ при МВР, прокурорска преписка с № 16805/2024 г., по описа на СГП, образувано и водено за престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 от НК, в чийто предмет на доказване се включвало и проверка на валидността/истинността/ на чуждестранни СУМПС, издадени на множество чужди граждани (над 100 лица), които били инициирали административни производства пред българските компетентно власти (отдели/сектори/ „Пътна полиция“ при СДВР и ОДМВР) за замяна на чуждестранните свидетелства за управление на МПС с български такива. В хода на разследването по посоченото наказателно /досъдебно/ производство била приложена в оригинал и цялата административна преписка, образувана в отдел „Пътна полиция“ на СДВР по повод на подаденото заявление с вх. № 18969/31.05.2024 г. от името на сирийският гражданин Х. А. А. Х.. Копия от тази административна преписка, както и копие на експертната справка, съдържаща в себе си заключение за неистинността на документ - СУМПС с № D03840911, на което е бил предаден вид, че е издадено на 13.04.2024 г. в Министерство на вътрешните работи на Република И. към преписка с № 11536/2025 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Протестът е допустим - подаден е при упражняване правомощията на прокуратурата по чл. 16, ал. 1, т. 1 АПК, срещу волеизявление на административен орган за издаване на СУМПС - индивидуален административен акт по чл. 21, ал. 3 АПК, с искане за обявяване на неговата нищожност, което съгласно чл. 149, ал. 5 АПК не е ограничено във времето.

Разгледан по същество, протестът е основателен.

Доколкото в специалните закони и в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен.

Наведените от протестиращия прокурор основания за нищожност на административния акт са, че българското СУМПС е издадено при тежко нарушение на императивните норми на действащото право.

Компетентността на органа, който следва да извърши издаването на документ като процесния - СУМПС се определя от обичайното пребиваване на притежателя, съгласно чл. 11, § 5 от Директива 2006/126 на ЕП и Съвета. Съгласно чл. 12 от Директива 2006/126/ЕО "обичайно пребиваване" по смисъла на директивата, означава мястото, където дадено лице обикновено живее, тоест повече от 185 дни през календарна година, поради лични или трудови връзки, или ако лицето няма трудови връзки, поради лични връзки, които сочат тясна обвързаност на лицето с мястото, където то живее.

Между страните не е спорно, че Х. А. А. Х. има обичайно пребиваване на територията на Република България, а и твърдения в обратната посока не са застъпени в протеста, поради което съдът приема, че българските национални власти и в частност началникът на О"ПП – СДВР е компетентен да се произнесе по искането за преиздаване на СУМПС.

Условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина е уреден в Наредба № I-157 от 1 октомври 2002 г.

Съгласно чл. 17, ал. 1 от Наредбата подмяна на чуждестранно национално свидетелство за управление на МПС се допуска при наличието на някоя от хипотезите на т. 1 – 3, а именно 1. страната, издала съответното свидетелство, е подписала и ратифицирала Конвенцията за движението по пътищата (В., 1968 г.) и свидетелството отговаря на приложение № 6 към конвенцията; 2. страната, издала съответното свидетелство, е подписала и ратифицирала Конвенцията за движението по пътищата (В., 1968 г.) и е подписала споразумение с Република България за взаимно признаване и преиздаване на свидетелствата за управление на МПС; 3. страната, издала съответното свидетелство, е държава - членка на Европейския съюз, или друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или Конфедерация Швейцария.

Подмяната на свидетелството по ал. 1, т. 1, какъвто е конкретния случай, се извършва въз основа на представено чуждестранно свидетелство за управление на МПС и документите по чл. 13, ал. 1, т. 1, 3, 4, 6 или 7.

Така, за приложимостта на т. 1 следва да се провери дали е налице и втората предпоставка, визирана в разпоредбата, а именно дали издаденото от Р. И. свидетелството отговаря на приложение № 6 към Конвенцията за движението по пътищата (В., 1968 г.).

Съгласно т. 1 - 3 от Приложение 6 към Конвенцията за пътното движение, подписана във В. на 08.11.1968 г. националното свидетелство за управление трябва да отговаря на определените стандарти.

Към момента на подаване на Заявлението лицето е представило СУМПС издадено от чужда държава - Р. И.. Видно е от приложената по делото Експертна справка № 153/ 05.08.2024 г. от вещо лице за извършено технико-документално изследване, е посочено, че представеното за изследване СУМПС издадено от Р. И. с № D03840911 на името на Х. А. А. Х. е изцяло неистински документ т.е. никога не е било издавано или дори да е издавано, се представя неистинско такова. Чуждестранното свидетелство за управление на МПС, издадено от Р. И. не изпълнява изискванията на Приложение 6 към Конвенцията за движението по пътищата.

Горните съображения обуславят извод, че началникът на О“ПП“ е бил сезиран с искане за преиздаване на СУМПС, което не отговаря на изискванията на българското законодателство. Същият не е следвало да удовлетворява искането за издаване на българско свидетелство предвид противоречието със закона.

Българското свидетелство за управление на моторно превозно средство е индивидуален удостоверителен документ за правоспособност за управление на моторно превозно средство – чл. 50, ал. 1 ЗБЛД. Управлението на МПС е правнорегламентирана дейност, за чието упражняване законодателят е поставил редица изисквания към водачите на МПС. Придобиването на правоспособност също е правнорегламентирано, а самата дейност представлява и източник на повишена опасност, тъй като всяко отклонение от законовите предписания за упражняването ѝ може да доведе до увреждания на живота и здравето на гражданите, както и на тяхното имущество и имуществото на държавата и общините. Издаването на СУМПС, удостоверяващо правоспособност да се упражнява тази дейност, без да са налице условията за това, е правно нетърпимо, доколкото дава възможност на лице без надлежно удостоверена правоспособност да упражнява правнорегламентирана дейност, източник на повишена опасност. Наличието на СУМПС е предпоставка за последващото му преиздаване, без да се проверява дали водача притежава необходимите знания и умения за безопасното управление на МПС. В случая допуснатото нарушение на материалния закон се явява с достатъчен интензитет, за да обуслови прогласяването на нищожността на волеизявлението на органа, разпоредил издаването на СУМПС. Съществуването на СУМПС, удостоверяващо правоспособност, без придобиването ѝ да е действително доказано, е правно нетърпимо, като това следва да бъде поправено чрез обявяване на волеизявлението на началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, по повод на заявлението подадено от Х. А. А. Х., въз основа на което е издадено СУМПС с №[ЕИК] / 27.06.2024 г. за нищожно.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 70 състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за нищожно волеизявление на началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР-МВР за издаване на свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ на МПС с № [ЕИК]/27.06.2024 г. на Х. А. А. Х. (Н. А. А. Н.), [дата на раждане] в Р. С., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес в [населено място], [улица], ет.2 и издаденото въз основа на него СУМПС на МПС №[ЕИК]/27.06.2024 г. на Х. А. А. Х. (Н. А. А. Н.).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба или протест пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: